

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

The Synthesis of Theses in Master Degree of Business Administration of Sukhothai Thammathirat
Open University

จิราภรณ์ สุทธิมมสภา

รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ดร. สุรีย์ เข้มทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2) เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยวิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชของผู้สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2549 ถึง 2553

วิทยานิพนธ์ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจำนวน 146 ฉบับ โดยสืบค้นได้จากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) วิทยานิพนธ์ที่นำมาศึกษาส่วนใหญ่เป็นข้อมูลของวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2550 และ 2551 ลักษณะของหัวข้อเรื่องของวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ พบว่า เป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับด้านการจัดการมากที่สุด และรองลงมาเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับด้านการตลาด 2) การสังเคราะห์กระบวนการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ทั้งหมด จัดอยู่ในการวิจัยประเภทเชิงปริมาณ ส่วนใหญ่ใช้เป็นแบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ โดยเฉพาะลูกค้า และผู้ปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่มีการทบทวนวรรณกรรมเฉพาะตำรา และงานวิจัยวิทยานิพนธ์ในประเทศเท่านั้น และมักใช้ทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องข้องทางการบริหาร และการตลาด นิยามศัพท์เป็นนิยามทั่วไป กำหนดสมมติฐานการวิจัยเป็นแบบมีทิศทาง ใช้สูตรทาโรยามาเนในการกำหนดขนาดตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนมากที่สุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ใช้สถิติเชิงพรรณนาร่วมกับสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติที่ และสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว

ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยการพัฒนาระบบการเรียนรู้อันวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

Abstract

The aims of this study were: 1) to examine the characteristic of Master theses in Business Administration of Sukhothai Thammathirat Open University; 2) to analyse the research data from Master theses in Business Administration of Sukhothai Thammathirat Open University during the period of 2006 and 2010.

A total of 146 theses were searched from the library of Sukhothai Thammathirat Open University published during the period of 2006 and 2010. Data were collected by using the checklist instrument including research topics, method of study design and data analyses. Descriptive statistics including frequency and percentage were used to analyse the data.

The results showed that 1) the vast majority of Master theses in Business Administration published in the years of 2007-2008. In terms of research topics, most theses were conducted in the management topics and followed by the marketing research topics. 2) In terms of methodology, most research theses were quantitative and survey-based. The questionnaire survey was considered as the research approach to gather primary data from customers and employees. In addition, it was found that the literature survey of all theses examined only textbooks and theses in Thai version with limited English articles. There were two main theories applied in the most theses including basic of management and fundamental of marketing theories. The research variables were most defined by conceptual definitions, and no operational variable definitions were found. An alternative hypothesis approach was mostly set in thesis assumptions as well as the Taro Yamane formula was mostly applied to calculate the research sample size. Among the various sampling methods, the purposive technique was selected in most thesis samples. For statistical analyses, descriptive and inferential statistics including *t*-test, and one-way analysis of variance were mostly used in analysis.

The findings of the study can be utilized to develop the research outcomes of Master theses in Business Administration of Sukhothai Thammathirat Open University. The management should provide and gain the learning process of postgraduate research to be efficiently.

Keywords: Thesis, Master Degree in Business Administration, School of Management Science,
Sukhothai Thammathirat Open University

1. บทนำ

ตามที่สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 จวบจนถึงปัจจุบัน โดยได้มีการปรับปรุงหลักสูตรไปแล้วสองครั้ง ซึ่งปัจจุบันนี้ได้เปิดใช้หลักสูตรปรับปรุงของปีการศึกษา 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่ที่สาขาวิชาวิทยาการ

จัดการได้ทำการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมานั้น ได้มีผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวนี้ถึงปัจจุบันเป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,480 คน โดยก่อนสำเร็จการศึกษาเป็นมหาบัณฑิตทางบริหารธุรกิจได้นั้น ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนจะต้องทำวิจัยในรูปของวิทยานิพนธ์ สำหรับผู้ศึกษาในแผน ก. หรือทำวิจัยในรูปการศึกษาค้นคว้าอิสระและสอบประมวลวิชาสำหรับผู้ศึกษาในแผน ข. ทำให้ปัจจุบันสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มีงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษาในรูปแบบดังกล่าวอยู่เป็นจำนวนมาก การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการศึกษางานวิจัยอย่างพินิจพิเคราะห์ แล้วนำข้อสรุปจากงานวิจัยแต่ละเรื่องมาจัดหมวดหมู่ เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของงานวิจัยเพื่อหาข้อสรุป ซึ่งอาจสรุปได้ว่าการสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่งโดยการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหลายๆเล่มมาจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ และนำเสนออย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่

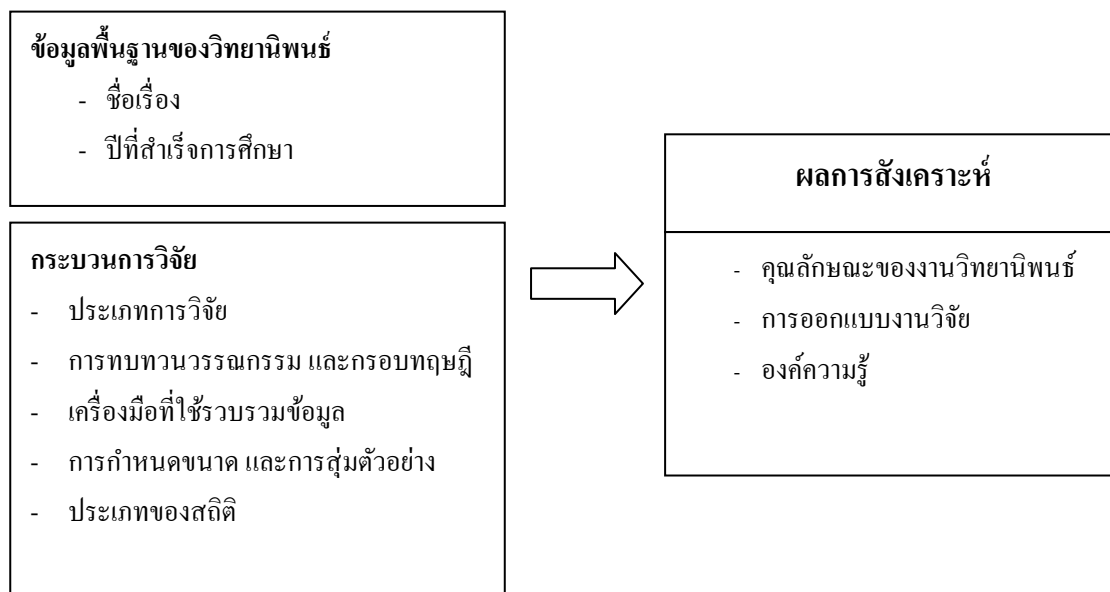
วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ถือได้ว่าเป็นงานวิจัยเพราะได้ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในการศึกษาหาข้อเท็จจริงเพื่อตอบปัญหาใดปัญหาหนึ่งซึ่งมีอยู่จำนวนมากในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้น การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการสรุปรวมรายงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยในแต่ละเรื่อง เพราะการวิจัยไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชาใดๆจำเป็นต้องมีการทบทวนข้อค้นพบ หลักการและทฤษฎีที่มีอยู่แล้วก่อนที่จะมีการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ๆเพิ่มเติม เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการศึกษาและเพื่อนำข้อบกพร่องของงานวิจัยที่มีอยู่แล้วมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ถูกต้องแม่นยำมากขึ้นในกระบวนการวิจัย จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาและสังเคราะห์รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จึงมีความสนใจในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของสาขาวิชาวิทยาการจัดการ โดยผู้วิจัยจะดำเนินการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยจะสามารถนำไปเป็นข้อมูลสำหรับการจัดการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนการเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาของคณาจารย์ที่ปรึกษา และใช้เป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้แก่ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตต่อไป ดังนั้นการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคูณลักษณะงานวิจัยวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และ 2) เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยวิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ของผู้สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2549 ถึง 2553

2. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ แล้วผู้วิจัยจะนำเสนอให้เห็นผลการสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ ที่ประกอบด้วย

คุณลักษณะของวิทยานิพนธ์ การออกแบบงานวิจัย และองค์ความรู้จากงานวิจัย ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าว สามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์

3. นิยามศัพท์/นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

3.1 นิยามศัพท์ทั่วไป

การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หมายถึง การศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์อย่างพินิจพิเคราะห์ เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของงานวิจัยเหล่านั้น เพื่อหาข้อสรุป แล้วนำข้อสรุปจากงานวิจัยแต่ละเรื่องมาจัดหมวดหมู่ นำเสนออย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่

วิทยานิพนธ์ หมายถึง งานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาของผู้ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ในแผน ก.

3.2 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

ข้อมูลพื้นฐานของวิทยานิพนธ์ หมายถึง ข้อมูลของวิทยานิพนธ์ที่เป็นจำนวนและคำร้อยละ จำแนกตามปี พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษา ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2553 จำแนกหัวข้อตามวิชาเอกการจัดการ การตลาด และการเงินและบัญชี

กระบวนการวิจัยของวิทยานิพนธ์ หมายถึง ข้อมูลกระบวนการวิจัยที่เป็นจำนวนและร้อยละของวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทการวิจัย จำแนกตามการทบทวนทฤษฎี จำแนกตามการทบทวนงานวิจัย ทั้งในและต่างประเทศ จำแนกตามการทบทวนงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศย้อนหลังตามระยะเวลา จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามการสุ่มตัวอย่าง และจำแนกตามการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ หมายถึง คุณลักษณะของงานวิทยานิพนธ์ การออกแบบการวิจัย และองค์ความรู้ของวิทยานิพนธ์

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 ถึง 2553 โดยทำการศึกษาจากกลุ่มประชากรที่เข้าถึงได้คือสามารถสืบค้นจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จึงมีผลให้ขนาดของประชากรวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ระหว่างปีการศึกษา 2549 ถึง 2553 ที่ได้จากค้นพบได้ในห้องสมุด มีจำนวน 146 ราย

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา (Checklist for content analysis) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประยุกต์จากแนวคิดงานวิจัยที่ผ่านมา (สุริย์ เข้มทอง 2551; ครรชนิ บุญเหมือนใจ และคณะ 2549; โสภนา สุดสมบูรณ์ 2549; ฉัตรศิริ ปิยพิมลสิทธิ์ 2549)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เป็นส่วนที่ใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อเรื่องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ปีที่พิมพ์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประเภทของการวิจัย

ตอนที่ 2 กระบวนการวิจัย เป็นส่วนที่ใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของหัวข้อการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎีที่นำมาใช้ ผลงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ กรอบแนวคิดในการวิจัย สมมติฐานการวิจัย การให้นิยามศัพท์ แหล่งที่มาของข้อมูล การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และบรรณานุกรม

4.3 การรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

- 1) รวบรวมรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 ถึง 2553 จากสำนักบัณฑิตศึกษา
- 2) สืบค้นวิทยานิพนธ์จากสำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3) บันทึกข้อมูลลงในแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่สร้างขึ้น
- 4) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่บันทึกข้อมูลไว้ทั้งหมด

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

5. สรุปผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยวิทยานิพนธ์

ข้อมูลวิทยานิพนธ์ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2553 จำนวน 146 เล่ม จำแนกตามปี การศึกษาที่สำเร็จการศึกษา พบว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มาจากปีที่สำเร็จการศึกษาช่วงปี พ.ศ. 2550 และ 2551 และรองลงมาเป็นกลุ่มที่มาจากปีที่สำเร็จการศึกษาช่วงปี พ.ศ. 2549 และ 2552 ตามลำดับ ส่วนปีที่มี จำนวนวิทยานิพนธ์สำเร็จการศึกษาน้อยที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2553

หัวข้อเรื่องส่วนใหญ่ของวิทยานิพนธ์ จะเป็นหัวข้อที่อยู่ในกลุ่มด้านการจัดการ และกลุ่มทาง การตลาดเป็นลำดับรองลงมาซึ่งมีจำนวนค่อนข้างใกล้เคียงกัน ส่วนวิทยานิพนธ์ที่เป็นหัวข้อที่อยู่ในกลุ่ม ทางการเงินและการบัญชี มีจำนวนประมาณร้อยละ 10 ของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดที่เข้าถึงได้ เมื่อพิจารณา หัวข้อเรื่องของกลุ่มวิทยานิพนธ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มด้านการจัดการ พบว่าหัวข้อเรื่องส่วนใหญ่สามารถจำแนก เป็น 3 กลุ่มย่อย ตามลำดับของจำนวน ดังนี้ 1) **กลุ่มการจัดการทั่วไป** วิทยานิพนธ์กลุ่มด้านการจัดการส่วน ใหญ่จะเน้นหัวข้อในกลุ่มนี้มากที่สุด ได้แก่ การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง และ ความสำเร็จของผู้ประกอบการ 2) **กลุ่มการพัฒนาหรือการบริหารทรัพยากรมนุษย์** โดยเฉพาะความพึงพอใจ ขวัญและกำลังใจ ทัศนคติ และการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และ 3) **กลุ่มการปรับปรุง กระบวนการผลิต** เป็นงานที่เกี่ยวกับหัวข้อการศึกษาระบบมาตรฐานสากล โลจิสติกส์ และห่วงโซ่อุปทาน

ส่วนหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ด้านการตลาด พบว่าหัวข้อเรื่องส่วนใหญ่สามารถจำแนกเป็น 4 กลุ่ม ย่อย ตามลำดับได้ดังนี้ คือ 1) **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ/การตัดสินใจซื้อ** เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการ ตัดสินใจซื้อในผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อ การตัดสินใจซื้อ 2) **พฤติกรรมผู้บริโภค/การซื้อ/การเลือกซื้อ/การเช่า** เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การบริโภคในผลิตภัณฑ์ต่างๆ 3) **คุณภาพการบริการ** ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้บริการ ของลูกค้า และ 4) **กลยุทธ์/การส่งเสริมการขาย/การแข่งขัน**

ส่วนวิทยานิพนธ์ด้านการเงิน พบว่าหัวข้อเรื่องส่วนใหญ่มักเน้นการวิเคราะห์ผลตอบแทน/การ ลงทุน และรองลงมา คือ หัวข้อการพัฒนาบุคลากรทางการบัญชี/การจัดการ

5.2 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยวิทยานิพนธ์

1) **กระบวนการวิจัย** พบว่าวิทยานิพนธ์ทั้งหมดที่เข้าถึงได้ ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยประเภทเชิง ปริมาณ ซึ่งวิทยานิพนธ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มการจัดการ มีการทบทวนวรรณกรรมและศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัย ได้แก่ ทฤษฎีพื้นฐานด้านการบริหาร โดยเฉพาะทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ ทฤษฎีการจูงใจการ เสริมแรงหรือเงื่อนไขการปฏิบัติ ทฤษฎีจูงใจของ Herzberg's Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีองค์กร แห่งการเรียนรู้ ทฤษฎี 7S ของ McKinsey และทฤษฎีผู้นำ/พฤติกรรม/การเปลี่ยนแปลง และในส่วนของ วิทยานิพนธ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มการตลาด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการประยุกต์จากทฤษฎีคุณภาพการบริการของ

พาราสุมาน ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด และทฤษฎีการตัดสินใจซื้อ เป็นทฤษฎีพื้นฐานที่มีการศึกษาเป็นส่วนใหญ่

ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีการทบทวนวรรณกรรมในรูปแบบของแนวคิด ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน แนวคิดระบบบริหารคุณภาพโดยรวม แนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทาน แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมขององค์กร แนวคิดการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน แนวคิดเกี่ยวกับดัชนีตัวชี้วัดทางการเงิน แนวคิดการบริหารงบประมาณ แนวคิดการจัดซื้อ/จัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ แนวคิดการบริหารจัดการ แนวคิดการจัดการแบบลีน แนวคิดการควบคุมภายใน แนวคิดการจัดองค์การ แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ แนวคิดของ Balanced Scorecard และแนวคิดการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การทบทวนงานวิจัยในประเทศ พบว่าร้อยละ 91.1 ของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดที่เข้าถึงได้มีการทบทวนงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง ขณะที่เกือบร้อยละ 70 ของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดที่เข้าถึงได้ไม่มีการทบทวนหรือค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดสมมติฐานของวิทยานิพนธ์ โดยส่วนใหญ่มีการกำหนดสมมติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง (Alternative Hypothesis) อย่างไรก็ตามพบว่าประมาณร้อยละ 20.54 ของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดที่เข้าถึงได้ไม่มีการกำหนดสมมติฐานการวิจัย

การกำหนดนิยามศัพท์ในการดำเนินการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์ทั้งหมดที่เข้าถึงได้มีการกำหนดนิยามศัพท์เป็นลักษณะนิยามศัพท์ทั่วไป

แหล่งที่มาของการรวบรวมข้อมูลของวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ พบว่า ส่วนใหญ่เก็บรวบรวมข้อมูลมาจากแหล่งปฐมภูมิ ส่วนใหญ่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากลูกค้าหรือผู้ใช้บริการมากที่สุด รองลงมาเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากผู้ปฏิบัติงานหรือพนักงาน และผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการ ตามลำดับ สำหรับข้อมูลที่รวบรวมมาจากแหล่งทุติยภูมิพบว่าส่วนใหญ่มีการรวบรวมข้อมูลจากทางการเงินของบริษัทเป็นส่วนใหญ่

การกำหนดขนาดตัวอย่าง วิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ส่วนใหญ่ใช้สูตรทาร์ยามาเนในการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยภาพรวมส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีการสุ่มแบบสัดส่วนมากที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ส่วนใหญ่ใช้เป็นแบบสอบถาม

การเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า โดยภาพรวมวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ ส่วนใหญ่ใช้สถิติเชิงพรรณนาเป็นพื้นฐานร่วมด้วยสถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทั้งสถิติ (Independent t-test) ร่วมกับการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และสถิติที่นิยมใช้รองลงมาพร้อมกับสถิติเชิงพรรณนา คือ การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test) หากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Test of Association)

2) องค์ความรู้ จากข้อมูลการนำทฤษฎี และแนวคิดมาใช้ในการศึกษาวิจัยสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ตามศาสตร์ และองค์ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย คือ

2.1) องค์ความรู้ตามศาสตร์ จากวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ ประกอบด้วยศาสตร์การจัดการการตลาด และการเงินและบัญชี ดังนี้คือ

2.1.1) ด้านการจัดการ ได้แก่

- องค์ความรู้ด้านการจูงใจของผู้ปฏิบัติงาน พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ และการจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน คือค่าตอบแทน และความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

- องค์ความรู้ด้านความเป็นผู้นำ พบว่า คุณลักษณะของผู้นำที่มีประสิทธิภาพคือผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง ผู้นำมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร โดยเฉพาะการกำหนดนโยบายที่เหมาะสม การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรในองค์กรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- องค์ความรู้ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า ลักษณะขององค์กรแห่งการเรียนรู้ จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติ 5 ประการ คือ 1) บุคลากรมีจิตสำนึกในการใฝ่เรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง 2) มีการพัฒนารูปแบบความคิดความเชื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง 3) มีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันของคนในองค์กร 4) มีการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเป็นทีม และ 5) การที่คนในองค์กรมีความสามารถที่จะเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ โดยมองเห็นภาพความสัมพันธ์กันเป็นระบบได้อย่างเข้าใจและมีเหตุมีผล

- องค์ความรู้การจัดการห่วงโซ่อุปทาน คือมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน มีการร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน มีการใช้ระบบบูรณาการ และมีการพัฒนาบุคลากร

2.1.2) ด้านการตลาด ได้แก่

- องค์ความรู้พฤติกรรมผู้บริโภค พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการตลาด

- องค์ความรู้ส่วนประสมทางการตลาด พบว่า ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะของธุรกิจ และคุณลักษณะของผู้บริโภค

- องค์ความรู้การตัดสินใจซื้อ พบว่าพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ขึ้นกับความแตกต่างของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด

- องค์ความรู้คุณภาพการบริการ พบว่าการรับรู้และคาดหวังของผู้บริโภคต่อคุณภาพการบริการที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านจิตวิทยา และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม

2.1.3) ด้านการเงินและบัญชี

- องค์ความรู้โครงสร้างเงินทุน พบว่า ปัจจัยความแปรปรวนของรายได้ และความสามารถในการทำกำไร มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจ

- องค์ความรู้ดัชนีตัวชี้วัดทางการเงิน เป็นการวัดยอดขาย ยอดการผลิต ต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ความสามารถในการหารายได้ อัตราส่วนทางการเงิน

- องค์ความรู้การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุน ประกอบด้วยการวิเคราะห์ด้าน การตลาด การผลิต บุคลากร และการเงิน

2.2) องค์ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ประกอบด้วย

2.2.1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นการวิจัยที่เน้นข้อมูลที่เป็นตัวเลข ให้ความสำคัญในการจัดกระทำข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ตัวเลขทางสถิติ และยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบ หรือสรุปต่างๆ ของการศึกษา

2.2.2) การกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยสูตร Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ คลาดคลาดเคลื่อน

2.2.3) การสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนหรือชั้นภูมิ และการสุ่มแบบเจาะจง

- การสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนหรือชั้นภูมิ เป็นวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแยกออกเป็นกลุ่ม พวก หรือชั้น ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยที่แต่ละกลุ่มมีลักษณะประชากรภายในกลุ่มเดียวกัน คล้ายคลึงกัน และลักษณะต่างกลุ่มกันจะแตกต่างกัน ในการสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มจะสุ่มตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง อาจจะเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ขึ้นต่อไปจึงสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการอย่างง่ายให้ได้ขนาดตัวอย่างครบตามจำนวนสัดส่วน กลุ่มตัวอย่างที่ได้มีความเป็นตัวแทนของ ประชากรทั้งหมด รวมทั้งมีความเป็นตัวแทนประชากรแต่ละชั้นด้วย

- การสุ่มแบบเจาะจง เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ ของผู้ทำวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบนี้ มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า Judgement sampling

2.2.4) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการหาข้อสรุปของข้อมูล ซึ่ง ข้อสรุปและผลที่ได้จะพรรณนาลักษณะหรือแจกแจงข้อมูลตามที่ได้รวบรวมมาเท่านั้น มักนำเสนอในรูปแบบ ของ ตาราง แผนภาพ แผนภูมิ ร้อยละ สัดส่วน เปอร์เซ็นไทล์ การแจกแจงความถี่ การหาค่าเฉลี่ย การวัด ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ฯลฯ

6. อภิปรายผล

1) **หัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์** จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าหัวข้อเรื่องส่วนใหญ่ของวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ จะเป็นหัวข้อที่อยู่ในกลุ่มด้านการจัดการ และทางการตลาด ตามลำดับ เนื่องจากการจัดการและการตลาดเป็นกลุ่มวิชาพื้นฐานของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จากข้อมูลดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงความสนใจของนักศึกษาในกลุ่มวิชาดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของดรรรชนี บุญเหมือนใจ และคณะ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์และการใช้ประโยชน์วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีพุทธศักราช 2545-2548 ผลการศึกษาพบว่า ทั้งวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่ศึกษาทำนองเดียวกัน คือขอบเขตเนื้อหาที่ศึกษาเป็นกลุ่มวิชาการตลาด จึงได้มีการปรับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็น 2 หลักสูตรที่ประกอบด้วย 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ) และ 2) หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554

2) **ประเภทการวิจัย** จากผลการศึกษาพบว่าวิทยานิพนธ์ทั้งหมดวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ เป็นการวิจัยประเภทเชิงปริมาณ โดยการสร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นข้อสังเกตว่า อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาในระบบทางไกลต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งในชีวิตประจำวันจะมีความคุ้นเคยกับการถูกใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ประกอบกับนักศึกษาทราบดีว่าการใช้แบบสอบถามมีความรวดเร็วในการรวบรวมข้อมูลมากกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่ผ่านมาช่วงปีพุทธศักราช 2545-2548 พบว่าส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (ดรรรชนี บุญเหมือนใจ และคณะ 2549)

3) **ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย** จากผลการศึกษาพบว่าทฤษฎีที่นักศึกษานำมาใช้ในการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีพื้นฐานด้านการบริหาร โดยเฉพาะ ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์และ ทฤษฎีจูงใจของ Herzberg's Motivation Hygiene Theory และเช่นเดียวกันกับในส่วนของการตลาด พบว่า ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค ส่วนประสมทางการตลาด และทฤษฎีการตัดสินใจซื้อ เป็นทฤษฎีพื้นฐานที่มีการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาได้ศึกษาทฤษฎีเหล่านี้ในชุดวิชาพื้นฐาน

4) **การทบทวนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง** จากผลการศึกษาพบว่าร้อยละ 91.1 ของวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ มีการทบทวนงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องและเป็นการทบทวนงานวิจัยที่ค่อนข้างล้ำสมัยย้อนหลังไปมากกว่า 5 ปี และเป็นงานวิจัยที่มักจะใช้ซ้ำกัน ในกลุ่มวิทยานิพนธ์ที่ทำเรื่องคล้ายคลึงกันอาจเป็นเพราะข้อมูลวิทยานิพนธ์ในปัจจุบันอยู่ในฐานข้อมูลระบบออนไลน์ทำให้นักศึกษาใช้ข้อมูลการทบทวนงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ที่มีการนำเสนอผ่านทาง Google มากกว่าที่นักศึกษาค้นคว้าเองจากระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ จึงทำให้การทบทวนงานวิจัยไม่กว้างขวาง และบางเล่มก็นำงานวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับงาน

วิทยานิพนธ์ที่ศึกษามาเขียน นอกจากนี้บางวิทยานิพนธ์ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนระบุว่าทบทวนจากบทคัดย่อ เช่น กิติมา เต็มทอง (2541: บทคัดย่อ) เป็นต้น

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าเกือบร้อยละ 70 ของวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ ไม่มีการทบทวนหรือค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาให้ความสนใจต่อการค้นคว้าวารสารต่างประเทศน้อยมาก ประกอบกับนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมของด้านทักษะภาษาต่างประเทศก่อนเข้าเรียนในหลักสูตรเหมือนกับบางสถาบันการศึกษา และชุดวิชาเกือบทุกชุดวิชาที่เป็นภาษาไทย

5) การกำหนดสมมติฐาน จากผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีการกำหนดสมมติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง สมมติฐานที่นิยมกำหนดในวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ ดังกล่าวข้างต้น คือ

“ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อบุคลิกภาพองค์กรต่างกัน”

“ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีประสิทธิผลต่อการบริหารจัดการที่ต่างกัน”

“ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตที่ต่างกัน”

“ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน”

“ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการขาย”

“ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ”

ลักษณะการกำหนดสมมติฐานข้างต้นจะมีการกำหนดที่คล้ายคลึงกัน เนื่องจากกรอบแนวคิดการวิจัยของวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ บริหารธุรกิจส่วนใหญ่จะกำหนดตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นเป็นปัจจัยส่วนบุคคล อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ได้วิเคราะห์ว่าหน่วยวิเคราะห์ที่แท้จริงคืออะไร

6) การกำหนดนิยามศัพท์ จากผลการศึกษาพบว่า วิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ ส่วนใหญ่จะกำหนดเฉพาะนิยามศัพท์ทั่วไป แต่พบว่านักศึกษานิยามศัพท์เฉพาะในลักษณะเดียวกับนิยามศัพท์ทั่วไป ดังตัวอย่าง

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 อุบัติเหตุ (Accident) หมายถึง เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ อาจเกิดจากการที่ไม่ได้คาดคิดไว้ล่วงหน้าหรือไม่ทราบล่วงหน้า หรือขาดการควบคุม แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วมีผลให้เกิดการบาดเจ็บ หรือความเจ็บป่วยจากการทำงาน หรือการเสียชีวิต หรือความสูญเสียต่อทรัพย์สิน หรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในการทำงานหรือสาธารณชน (คู่มือการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย, 2543)

7) แหล่งที่มาของข้อมูล จากผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่วิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ เก็บรวบรวมข้อมูลมาจากแหล่งปฐมภูมิ โดยส่วนใหญ่มีการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก

ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการมากที่สุด รองลงมาเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานหรือพนักงาน เนื่องจากหัวข้อของวิทยานิพนธ์เกี่ยวข้องกับทางด้านการตลาดและด้านการจัดการ

สำหรับข้อมูลที่รวบรวมมาจากแหล่งทุติยภูมิพบว่าส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ทางการบัญชีและการเงินที่มีการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับการเงินของบริษัทเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามพบว่าบางวิทยานิพนธ์ยังมีความสับสนในการจำแนกแหล่งข้อมูลที่มาจากปฐมภูมิ และทุติยภูมิ ตัวอย่างที่พบในวิทยานิพนธ์บางเล่มที่เข้าใจคลาดเคลื่อนและระบุนการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิเป็นปฐมภูมิ คือ ข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลจากโรงพยาบาลเอกชนเกี่ยวกับจำนวน จำนวนครั้งในการใช้เครื่องไตเทียม และค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยไตวายที่รวบรวมจากข้อมูลของโรงพยาบาล

8) การกำหนดขนาดและการสุ่มตัวอย่างจากผลการศึกษพบว่า วิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ ส่วนใหญ่ใช้สูตรทาร์โยยามาเนในการกำหนดขนาดตัวอย่าง มีบางวิทยานิพนธ์ที่ใช้วิธีเปิดตารางการสุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน เนื่องจากการกำหนดขนาดตัวอย่างเป็นวิธีที่คำนวณง่าย แต่ก็มีข้อจำกัดในกรณีคำนวณขนาดตัวอย่างจากกรณีศึกษาที่มีจำนวนประชากรจำนวนมาก ก็จะคำนวณได้ไม่เกิน 400 ตัวอย่าง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อผลการวิจัยเพราะขนาดตัวอย่างสูตรของ Yamane มีข้อจำกัดหลายอย่าง เช่น ค่า 1.96 ก็ใช้ 2 แทนและยัง Assume $p=0.5$

โดยภาพรวมพบว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีการสุ่มแบบสัดส่วนมากที่สุด เนื่องจากการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่เป็นกลุ่ม เช่นพนักงานแต่ละฝ่ายของบริษัท เป็นต้น

9) การเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล จากผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมวิทยานิพนธ์ที่เข้าถึงได้ ส่วนใหญ่ใช้สถิติเชิงพรรณนาเป็นพื้นฐานร่วมด้วยสถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทั้งสถิติที (Independent t-test) ร่วมกับการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เนื่องจากวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่จะมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบด้านปัจจัยส่วนบุคคลทั้งที่ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

นอกจากนี้ยังพบว่าก่อนการเลือกใช้สถิติต่าง ๆ ไม่ได้มีการตรวจสอบข้อมูลตามข้อกำหนดเบื้องต้นของแต่ละสถิติ อาจเป็นเพราะสถิติที่เลือกใช้เป็นระดับพื้นฐาน

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบจากการวิจัยได้แสดงให้เห็นภาพรวมของคุณลักษณะงานวิจัยวิทยานิพนธ์และสังเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชและแนวโน้มของการประเด็นการวิจัยในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะ 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป ดังนี้

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

สาขาวิชาวิทยาการจัดการควรจัดสัมมนาเรื่องการพัฒนาคุณภาพงานวิจัยวิทยานิพนธ์ ของ นักศึกษาระดับปริญญาโท โดยมีประเด็นที่สัมมนา คือ

1) สาขาวิชาควรทบทวนกระบวนการและขั้นตอนของการนำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ ควรจะ จัดให้มีการสอบการนำเสนอทั้งหัวข้อและเค้าโครงการวิจัย โดยให้ทั้งคณาจารย์และนักศึกษาทุกคนเข้าร่วม รับฟังการพิจารณาแต่ละหัวข้อด้วยกัน

2) สาขาวิชาควรมีการส่งเสริมให้มีการศึกษาหัวข้อการวิจัยวิทยานิพนธ์ที่เป็นประเด็นน่าสนใจ ในปัจจุบัน และควรกำหนดหัวข้อใดที่ไม่ควรเป็นหัวข้อศึกษาในวิทยานิพนธ์ โดยสาขาวิชาควรจะมีการ สรุปหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ผ่านมาแต่ละปี รวมทั้งน่าจะมีการกำหนดประเด็นที่น่าสนใจที่ควรศึกษาวิจัย วิทยานิพนธ์ เพื่อให้สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ได้

3) เนื่องจากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาส่วนใหญ่ใช้เอกสารอ้างอิงที่ไม่ทันสมัย และไม่มีวารสารต่างประเทศ ควรมีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1) สาขาวิชาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีการกำหนดเอกสารอ้างอิงที่ย้อนหลังอยู่ในช่วงไม่เกิน 5 ปี และรวมทั้งต้องมีการค้นคว้าเอกสารอ้างอิงที่เป็นวารสารต่างประเทศ

3.2) ควรส่งเสริมการฝึกทักษะในการเขียนบทวรรณกรรมด้วยการอ่านและสังเคราะห์เป็น เนื้อหาด้วยตนเอง โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมหาวิทยาลัยสนับสนุนงบประมาณ

3.3) สาขาวิชาประสานกับห้องสมุดมหาวิทยาลัยในการจัดทำคู่มือการค้นคว้าวารสาร ต่างประเทศให้นักศึกษาสามารถค้นคว้าด้วยตนเองได้ สะดวกจากที่บ้าน

4) จากผลการศึกษาพบว่างานวิจัยวิทยานิพนธ์เน้นเฉพาะการวิจัยเชิงปริมาณเท่านั้น สาขาวิชา ควรส่งเสริมให้มีการดำเนินวิธีการวิจัยในรูปแบบอื่นๆ นอกจากการวิจัยเชิงปริมาณอย่างเดียว ได้แก่ การวิจัย ที่ผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ การวิจัยที่ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ผสมผสานปฐมภูมิก่อนเนื่องจากการใช้ ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากรอบแนวคิดและการใช้กรณีศึกษาในการวิจัย

5) ควรส่งเสริมให้นักศึกษาให้ความสำคัญกับการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่การกำหนดสมมติฐานที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง และการใช้สถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูล โดย อาจจะมีการพัฒนากิจกรรมเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยที่ต้องศึกษาด้วยตนเอง

6) ควรกำหนดให้การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาเป็นกิจกรรมหนึ่งในชุดวิชาการวิจัย ธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนการทำวิทยานิพนธ์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1) ควรศึกษาการทำวิจัยด้านการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทุกๆ 3-5 ปี เพื่อให้ได้ข้อมูลการวิจัยที่ทันสมัย และทำให้มีการศึกษาค้นคว้าที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

2) ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเกี่ยวกับงานวิจัย วิทยานิพนธ์กับมหาวิทยาลัยอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี

3) เพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้าน ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ เช่น การจัดทำสนทนากลุ่มกับคณาจารย์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ ความพร้อม ปัญหาและอุปสรรคในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ รวมทั้งมีการสนทนากลุ่มกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วเพื่อให้ได้ข้อมูลไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

8. บรรณานุกรม

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2549) *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ*

ธารินี พลเยี่ยม (2547) *การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540 – 2545 วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*

นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2545) *การวิเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาคู่กับการวิเคราะห์อภิมาน และการวิเคราะห์เนื้อหา กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนัก นายกรัฐมนตรี*

ดรรรชนี บุญเหมือนใจ และกัลยาณี กิตติจิตต์ (2549) *การวิเคราะห์และการใช้ประโยชน์วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*

บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544) *ประมวลสาระชุดวิทยานิพนธ์ แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ นนทบุรี*

โสภณา สดสมบูรณ์ (2549) *การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาในประเทศไทย คุณวุฒิพนธ์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*

สุรีย์ เข้มทอง (2552) *การสังเคราะห์ผลงานวิจัยด้านการตลาดของโรงแรม ช่วงปี พ. ศ. 2545-2550 วารสาร การจัดการสมัยใหม่ ฉบับที่ 2 ปีที่ 7 หน้า 41-52 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*

ละอองทิพย์ มัทธูรส ศศิธร คนทน กิตติวรรณ สีนธุนาวา ณ์ภูฐ์ มากุล และรัศมี แสงศิริมงคลยิ่ง (2554) *การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร วารสารบัณฑิตศึกษา ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*

อุทุมพร จามรมาน (2531) *การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณเน้นวิธีวิเคราะห์เมตต้า กรุงเทพฯ: ฟันนี้พับบลิชชิง*